

1 JANUARI 1925

No. 1

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Een iegelijk die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus,
die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft
beide den Vader en de Zoon. 2 Joh. 1 : 9.

INWIJDING VAN DE VERGADERZAAL TE AMSTERDAM

aan de Weteringschans 101; door Apostel

David O. McKay op 10 October 1924.

Mijn geliefde mede-arbeiders, broeders en zusters. Ik acht het een buitengewoon voorrecht deze gelegenheid te hebben, u te ontmoeten in dit gebouw. Ik feliciteer u met het bezit ervan. Ik ben er hedenavond veel meer mee in mijn schik, dan toen president Hyde en nog enkelen van ons dit gebouw voor de eerste keer inspecteerden. Verschillende dingen zijn ten goede verbeterd, waar ik toen niet naar gezien heb. In de eerste plaats is het schoon. De dank zij u toegebracht, zusters en broeders, die zich zoo ingespannen hebben, om dit gebouw in zulk een toestand te brengen. Deze schoone bloemen en varens, ik weet niet of het de uwe zijn, maar ze behooren vanavond aan ons allen en zij maken het gebouw zeer aantrekkelijk. Tusschen de schoonste van de bloemen zijn deze rozen, welke de zusters ons aangeboden hebben. Ik dank u inderdaad ten zeerste. Er is hedenavond een voordeel, dat meer tot de waarde van het gebouw bijgedragen heeft, dan ik verwacht had. We zitten hier tot vereering slechts enkele meters van de elektrische trams, die elk oogenblik heen en weer gaan, en we kunnen ze ternauwernood hooren. Wij zijn ongestoord. Nu, ik denk niet dat ik hardhoorig ben en dus is het een goed gebouw om geluiden van de straat uit te sluiten. Ik was bang dat we gestoord zouden worden, maar het is alles stil en rustig. Ik denk dat dit de waarde van het gebouw vermeedert. Ik heb gezegd, dat dit het uwe is, het onze. Wilt u zich nu met mij vereenigen, of mij uw

stem laten zijn om dit gebouw aan God op te dragen? En als we het officiëel opdragen, zal een iegelijk van u van nu af aan zich herinneren, als u hier binnentreedt, dat u een huis van God betreden hebt, een huis van gebed. Gij, die in uw harten gevoelt, dat ge deel wenscht te nemen aan de inwijding van dit gebouw van de fundatie tot de nok voor het aanbidden van God, onzen Vader, om het in alle opzichten toe te eigenen, gelieve nu uw hoofden te buigen en mij te volgen als ik uw wenschen in deze toewijding uitdruk.

Inwijdingsgebed.

O, God, onze Hemelsche Vader, wij Uw kinderen, Uw dienstnachten en dienstmaagden, komen hedenavond tot U in eenheid. Wij zijn U dankbaar voor deze vreedzame gelegenheid om ons voor U te buigen in gebed en U, o God, Onze Eeuwige Vader, lof en dank uit het diepste van onze harten toe te brengen voor de vele zegeningen, welke wij ontvangen hebben. Wij erkennen U als den Gever van al het goede, als den Schenker van alle zegeningen. Wij danken U voor onze levens, wij danken U voor onze gezondheid, voor onze kracht en wij danken U voor de zegeningen, welke wij als leden van Uw Kerk ontvangen hebben. Met deze gelegenheid bidden wij U ons onze zwakheden te vergeven en laat ons nu in reinheid tot U komen; de dingen uit Uw herinnering wisschende, die U mishagd hebben, en laat een krachtig gedeelte van Uw goedheid tegenwoordig zijn. Vader, sterk Uw kinderen, want wij verlangen Uw kinderen te zijn, in geloof, daad en werken, en nader tot U te leven. Wij hebben deze zaal verkregen, waarin wij als broeders en zusters elkaar mogen ontmoeten om lofzangen tot U te zingen en getuigenis te geven van de Goddelijkheid van Uw Zoon. Wij danken U, o God, voor dit gebouw. Wij danken U dat het zoo goed gebouwd is, en het een geschikte plaats voor de Heiligen is, om te aanbidden. Heilige Vader, wij zijn dankbaar tot U, dat middelen ons gegeven zijn, waardoor dit huis verkregen kon worden. Wij zijn dankbaar voor de tiende, welke door Uw kinderen betaald is geworden over de geheele wereld, dat geldelijke inkomsten genoeg zijn geweest om dezen aankoop mogelijk te maken. Wij zijn dankbaar tot U voor president Heber J. Grant, die de belangen van Uw werk hier op aarde behartigt, die met zijn raadgevers en de Twaalven en ander werkend Priesterschap op zoodanige wijze Uw belangen behartigen. Wij danken U dat er voldoende middelen zijn voor den vooruitgang van Uw werk en voor het voorzien van geschikte plaatsen om te aanbidden; en Uw zendingen, die hun middelen bijdragen om het evangelie van vrede in alle landen der aarde te verspreiden. Heilige Vader, bewaar deze mannen en geef hen kracht dat zij levens van dienst mogen leven, hier in dit ge-

deelte van Uw werk. In deze samenkomst erkennen en ondersteunen wij president Grant en zijn raadgevers en het quorum der twaalf apostelen als profeten in deze de laatste dagen. Dat zij geïnspireerd mogen worden in hun officiële roeping, en dat zij niet alleen de maatschappelijke belangen mogen behandelen, maar de geestelijke belangen van Uw Kerk op een wijze, dat het aannemelijk, aangenaam en bevredigend voor alle belanghebbenden zal zijn. Wij danken U voor de organisatie van Uw Kerk en voor het werkend Priesterschap in de ringen van Zion en in al de conferenties van Uw Kerk. Wij zijn dankbaar voor het Evangelie van Jezus Christus. Wij weten dat het van U is. Wij danken U voor onze getuigenissen. Heilige Vader, help ons meer ten volle de verantwoordelijkheden te waardeeren, die op ons rusten. Wij danken U voor deze mensen in Amsterdam, die hun tijd gegeven hebben om dit huis in zijn tegenwoordigen staat te brengen. Vader in den Hemel, wees met hen en behoed hun gedachten van den geest van verdeeldheid, den geest van foutzoeken, den geest van achterklap; dat de booze geen macht zal hebben om de eenheid van Uw volk te breken; want Uw Kerk is één. Wij smeeken U, o God, ons te helpen om allen geest van vijandschap of kwaadheid uit onze levens te verbannen en onze zielen te vullen met den geest van eenheid en dankbaarheid. Ter erkenning van Uw volmacht bevelen wij dit huis aan U aan..... Wij wijden het in en zetten het terzijde voor het vereeren van Onzen Vader en Onzen God; en wanneer zij het binnentreden, hetzij voor Avondmaalsvergaderingen, Getuigenisvergaderingen, zangoefening, of bijkomende bezigheden, of voor gemakelijkheden dat zij mogen waardeeren, o Vader, dat zij hier in Uw huis zijn, Dat dit huis schoon en rein moge gehouden worden en dat iedere poging daartoe aangewend moge worden; want reinheid is het dichtst bij Goddelijkheid. Dat ieder gedeelte van de fundatie tot de nok behoed moge worden; dat ieder vertrek hierin een heilige plaats zal zijn; dat het Uw Geest zal behagen, wanneer speciale vergaderingen in Uw naam gehouden worden. Vader, wij smeeken U ons kracht te geven. Vader, accepteer deze inwijding, accepteer dit gebouw, en dat we in een toestand mogen zijn U altijd te vinden en dat we hier binnen mogen treden en lof en dank uit onze harte te brengen, en dat we aan elkander verbonden mogen zijn in vriendschap en ware broederschap. Vader, wij erkennen U als den Gever van al het goede. Deze inwijding, deze aanroeping, dit offeren wij tot U in den naam van Jezus Christus, Amen.

Aanmerkingen.

„Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods, en Zijne gerechtigheid; en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden”.

Is het mogelijk, Broeders en Zusters, eerst het Koninkrijk Gods te zoeken boven eenig ander ding in de wereld? Ik heb sommige

menschen hooren zeggen: „Nee, het is niet mogelijk”, en toch zijn dit de woorden van den Zaligmaker der wereld, en ik geloof met u dat Jezus Christus, onze Heer, ons geen leering heeft gegeven, die onmogelijk na te leven is. Ik las onlangs een artikel, geschreven door een man, die de leeringen van den Zaligmaker niet gelooft, waarin hij deze groote gedachte bespottelijk maakte. „Wel”, zeide hij, „indien we eerst het Koninkrijk Gods zoeken, wat moet er van onze vrouwen en kinderen worden? We moeten eerst een menschwaardig bestaan zoeken”. Een menschwaardig bestaan is het eerste noodzakelijke ding om te zoeken en toch geloof ik uit het diepst van mijn hart, dat deze woorden van den Zaligmaker vast en zeker zijn. Deze tegenstander, dien ik aangehaald heb, haalde deze schoone vergelijking van de lelies aan. Dit is wat Jezus zeide: „Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen: zij arbeiden niet, en spinnen niet; en Ik zeg u, dat ook Salomo, in al zijne heerlijkheid, niet is bekleed geweest, gelijk eene van deze. Indien nu God het gras des velds, dat heden is en morgen in den oven geworpen wordt, alzoo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleeden, gij kleingeloovigen?” En deze vijand van Christus maakte deze schoone leeringen bespottelijk, en zeide: „Indien we niet werken, sterven we. We kunnen niet als de leliën des velds leven en God zal de leliën niet bekleeden.” Zijn gedachten zijn hier oppervlakkig. Ik geloof, indien we datgene in ons leven willen doen, wat deze lelie doet, we de mate van onze schepping zullen vervullen, gelijk de lelie de mate van haar schepping vervult. Hoe groeit deze roos? Haar wortelen zijn diep in den grond; en de wortelen werken om levensonderhoud te verzamelen, ja, leven van de aarde te vergaderen. Spoedig manifesteert het leven in een klein stokje en bladeren komen uit, en vergaderen levensonderhoud uit de lucht. Spoedig bloeit ze in het zonlicht in al haar glorie en dan vereeuwigt het zaad haar soort. Zoo groeit de lelie en Jezus, de groote Natuurkundige, de groote Leeraar van gelijkenissen, zegt: „Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij groeien”. Dus wordt u en mij gevraagd om ons leven van de aarde en van de elementen, die ons omringen, te bekomen, dus moeten wij ons leven van de elementen bekomen. Wij zijn niet gelijk een lelie aan één plaats op deze aarde gebonden, noch hebben wij voelsprietten, maar ons is gegeven handen en oogen en ooren, vijf zintuigen, waarmede wij ons levensonderhoud van deze aarde kunnen bekomen, en iedereen is aangewezen van de aarde te leven. Ik kan misschien tarwe voortbrengen, dat honderd menschen zal voeden, terwijl ik tarwe van deze aarde produceer, kunnen vijftig van deze menschen iets anders voor mij produceeren. Maar gelijk de leliën, verkrijgen we ons onderhoud, ons levensonderhoud van de aarde. Nu het punt dat we „eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid zouden zoeken, en alle andere dingen ons toegeworpen zullen worden.” Hoe kan ik mijn onderhoud van de aarde bekomen en toch mijn

gedachten op het Koninkrijk Gods hebben? Dat is het geheim, broeders en zusters, van de leeringen van den Zaligmaker. Indien ik die tarwe zaai: indien ik die tarwe oogst en indien ik ze verkoop voor geld, en maak van dat geld mijn God, maakt dat geld het hoofddoel van mijn bestaan; sluit ik het Koninkrijk Gods uit mijn leven. Ik maak het een doel van mijn bestaan, en dat zeide Jezus niet te doen. „Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid, en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden.” Kan ik mijn tarwe zaaien en den oogst in de schuur brengen en nog het Koninkrijk Gods zoeken? Kunt gij uw boeken van uw zaken bijhouden, en toch eerst aan het Koninkrijk Gods denken? Kunt gij, moeders, uw kinderen opvoeden en over hen waken, voor hen zorgen, dag aan dag en toch eerst het Koninkrijk Gods zoeken? Kan men duizenden akkers land bewerken, het water in reservoirs laten loopen om de kale akkers land te bedekken en ze vruchtbaar maken en toch eerst het Koninkrijk Gods zoeken? Ja... zij kunnen! Draagt zorg voor uw dagelijksch werk op kantoor! U, moeders, draagt zorg voor uw werk in de keuken en zoekt toch eerst het Koninkrijk Gods en zijne gerechtigheid. De vraag is: Gaat u daar op het kantoor werken voor het geld wat u verdient en het voor eigen doeleinden gebruiken? Woont gij in uw huis voor uw eigen doeleinden? Behartigen deze mannen zaken voor hun eigen voordeel? Indien ja, zult gij buiten het Koninkrijk Gods gesloten worden; maar indien gij uw kracht en leven gaat gebruiken, hetwelk gij van uw voedsel verkrijgt om de wereld beter te maken; indien, moeders, gij die kinderen gaat opvoeden om ze gelijk den Meester te maken, dan zoekt gij het Koninkrijk Gods in uw werk, in uw keuken. De vraag is eenvoudig. Wel, wat is het doel van uw werk? Waar is uw hart? Op de dingen van de wereld, op uw eigen groei, of is het op God en Zijne gerechtigheid? Dat is de vraag. Dat is hetgeen Jezus altijd trachtte uit te vinden. Laat ons zien, terwijl u deze gedachte in u houdt. Op een dag liep Hij heelemaal van Jeruzalem naar de fontein Jakobs. Hij arriveerde daar ongeveer des middags, en eenigszins vermoeid zijnde zat Hij neder nevens de fontein en Zijn discipelen gingen in de stad om brood te koopen. Toen Jezus daar rustte, kwam er een vrouw aan, een leege kruik op haar schouders dragende. Zij zag slechts een Jood daar liggen, maar Hij wilde niet tot haar spreken. Zij was een Samaritaansche en Joden wilden niet tot Samaritanen spreken. Zij zag ook aan Zijn kleeding dat Hij een Joodsche Rabbi was, en een Joodsche Rabbi wilde zelfs niet op straat tot zijn vrouw spreken. Dus zij aarzelde niet, maar ging regelrecht naar de fontein, en wilde alreeds water gaan putten. Zij wist niet wie Hij was, maar zij verwonderde zich toen Hij zeide: „Vrouw, geef Mij te drinken.” „Hoe begeert Gij, die een Jood zijt, van mij te drinken?” zeide zij. „Indien gij kendet die tot u zegt: Geef Mij te drinken; zoo zoudt gij van Hem hebben begeerd.

en Hij zoude u water gegeven hebben, zoodat u nooit meer zoude dorsten”, zeide Jezus. „Zijt Gij meerder dan onze vader Jakob, die ons den put gegeven heeft?” vroeg zij. „Een ieder, die van dit water drinkt, zal wederom dorsten; maar zoo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid niet dorsten, maar het zal in hem worden eene fontein van water, springende tot in het eeuwige leven.” De vrouw zeide: „Geef mij dat water, opdat mij niet dorste, en ik hier niet moet komen om te putten.” Zij wenschte geen dorst meer te hebben. Zij wenschte den last niet meer te hebben om te putten. Zij dacht aan aardsche zegeningen. Dan raakte Hij haar leven aan. „Ga heen, roep uwen man!” „Ik heb geen man”, antwoordde zij. Dan opende Hij haar geheele leven en zij wist dat Hij een profeet was. Dan predikte Hij het Evangelie aan haar en gaf getuigenis dat Hij de Christus was. Haar leven was open en ze was zóó gelukkig, dat zij de tijdelijke zegeningen vergat en naar de stad ging en getuigenis gaf van de dingen die zij gezien en gehoord had. U ziet, hoe Jezus haar leven bezag en haar vertelde de dingen van het Koninkrijk Gods meer in waarde te houden dan de tijdelijke dingen. Zij zou hier wederom komen, maar ze zou komen en dat water gebruiken als een bedoeling om haar een hooger leven te brengen en een eeuwige lessching van haar dorst. Hetzelfde gebeurde met den rijken jongeling, toen hij zeide: „Wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?” en Jezus zeide tot hem: „Verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult eenen schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, en volg Mij.” Was het omreden hij rijk was? Bedoelde Jezus dat hij alles moest missen en Christus moest volgen? De reden, dat deze jonge man bedroefd wegging was, omdat zijn hart meer op rijkdom was dan op het Koninkrijk Gods. Eenige dagen later kwam een andere rijke man in de tegenwoordigheid van Jezus. Het was Zachéüs te Jericho en Jezus predikte het evangelie aan hem en Zachéüs zeide: „Zie, de helft van mijne goederen, Heere! zijn de Uwe; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder.” Had hij een gezicht op het Koninkrijk Gods! Wat waren goederen? Wat was geld, vergeleken met de glorie van het Evangelie van Jezus Christus? Jezus vertelde hem niet zijn geld weg te doen, maar Zachéüs wenschte eerst het Koninkrijk Gods te zoeken en niet eerst zijn geld. Jezus zeide: „Heden is dezen huize zaligheid geschied.” Broeders en zusters, stel uw harten op de dingen Gods, op de dingen van gerechtigheid aan u en andere dingen zullen u toegeworpen hebben. Ik geef dit getuigenis aan u en verklaar tot de geheele wereld, dat het z.g. Mormonisme het Evangelie van Jezus Christus is, en dat de leden van die Kerk oprecht tot het Evangelie gebracht zijn en eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid zoeken. Zijn financiëele toestanden begunstigd? Ja..... Zullen de boeren een goeden tarweoogst hebben?

Natuurlijk..... Bevorderen handelaren hun zaken, zooals handelaren in andere plaatsen? Zeker....., maar de middelen van de aarde verkregen van zaken, zijn gewijd tot het Koninkrijk Gods. God wenscht dat de heiligen der laatste dagen in de geheele wereld hun levens zoo wijden, en uit hun levens zelfzucht, duivelsche laagheid en twist verbannen; want diegenen, die deze dingen zoeken, halen den oogst juist zoo zeker binnen, als degenen, die het Koninkrijk Gods zoeken, het eeuwige leven bekomen. De profeet Joseph Smith gaf een illustratie toen hij Nauvoo verliet om naar het Westen te gaan. Sommige der leden zeiden, dat hij een valsche profeet was, een valsche herder, die zijn schapen en zijn Kerk verliet, en toen hij dit hoorde, keerde hij zijn gelaat naar Nauvoo en zeide: „Indien mijn leven van geen waarde is voor mijn vrienden, is het van geen waarde voor mij.” Indien deze dingen in de wereld niet gebruikt kunnen worden om het Koninkrijk Gods te bevorderen, zijn onze levens niets anders dan een dierlijk bestaan. Indien dit leven ten einde is, gaan we gelijk bloemen voorbij, maar indien we voor elkander kunnen leven en voor den groei van God, wordt ons een eeuwig leven verzekerd. Misschien zie ik u niet meer voor vele jaren, en ik zou tot u willen zeggen, blijf getrouw aan het Evangelie van Jezus Christus, neem uw deel in de Kerk, in de Avondmaalsvergadering, in de Jongeliedenklas, in de Zondagsschool, in de Zustershulpvereniging, in de Priesterschapvergadering, en dien uw medemenschen door de organisaties der Kerk. Betaal uw tiende en vastoffer. Wanneer men tien gulden heeft en kan niet één nemen en aan God geven, kan u er verzekerd van zijn, dat hij de dingen der wereld meer zoekt dan het Koninkrijk Gods. „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid, en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden.” Dat God ons dit geloof moge geven, bid ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

DE STAAT VAN KINDEREN DIE IN HUN KINDSHEID STERVEN.

De Kerk van Jezus Christus verkondigt de leerstelling, dat kleine kinderen verlost en geheiligd zijn door de verzoening van onzen Heere en Zaligmaker. Indien zij vóór den leeftijd van verantwoordelijkheid sterven, worden zij erfgenamen van het Celestiale Koninkrijk der Hemelen. Zulks is de goddelijke leer, reeds door den Profeet Joseph Smith in het jaar 1832 voortgebracht.

Te dien dage, en zelfs eenige jaren later, leerden de oude school van Presbyterianisme en andere sekten van het valsche Christen-

dem, de verderfelijke leerstelling: „kinderen komen in de wereld, niet slechts hulpbehoevend aan kennis, gerechtigheid en ware heiligheid, maar met een karakter tot kwaad genegen en niets anders.” Met gedachten vergiftigd door dit idee, leerden predikanten; maar vertrouwde en misleide ouders, geloofden dat onchristelijke kinderkens, die stierven; tot eeuwige straf verdoemd waren. Zulk een leerstelling is erger dan verderfelijk; zij is afschuwelijk!

Gelijkelijk dwalende, en geheel onverantwoordelijk met de Heilige Schriften, is de leerstelling der kinderdoop. De Zaligmaker weerlegde het valsche idee van eeuwige straf voor onchristelijke kinderen, en ook de noodzakelijkheid van kinderdoop, toen Hij in innigste liefde zeide: „Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet: want derzulken is het Koninkrijk Gods.”

In harmonie met deze goddelijke en redelijke verklaring, bevestigt de Kerk van Christus vandaag, dat „Alle kinderen door het bloed van Jezus Christus verlost zijn”, en dat wanneer zij sterven, zij getroond in de tegenwoordigheid van God en het Lam zullen zijn”, waar zij van de volheid van het licht, heerlijkheid en intelligentie zullen genieten, hetwelk in het Celestiale Koninkrijk bereid is.

De vraag komt zeer vaak op, of een kind, dat in kindsheid gestorven is, in het hiernamaals zal verblijven: en of in de opstanding de geest hetzelfde lichaam op zich zal nemen, hetwelk het in het vleesch op zich nam.

De leerstelling van de Kerk in dit opzicht was zeer duidelijk voorgegeven door den President Joseph F. Smith, in een hoofdartikel, in de „Improvement Era” van Juni 1904, waarin hij verklaarde: „Dat het lichaam voort zal komen, zooals het ter ruste gelegd is, want er is geen wasdom of ontwikkeling in het graf. Zooals het nedergelegd is, zoo zal het opstaan; en veranderingen tot volmaaktheid zullen door de wet van herstelling komen. Maar de geest zal voortgaan te groeien en te ontwikkelen en het lichaam zal na de opstanding tot de volle gestalte van den mensch ontwikkelen.”

Daarom, ouders, die van hun kinderen door den dood afstand hebben moeten doen, mogen bevredigd rusten, dat, indien zij waardig zijn door gehoorzaamheid aan de wetten van het Evangelie, niet alleen hun kinderen in de geestenwereld zullen ontmoeten, maar hen zullen herkennen, zooals zij hen gekend hebben in dit leven. Ouders hebben ook zelf een grootere vertroosting in het feit, dat hun kleintjes, wier levens op deze aarde verkort waren, voort zullen gaan te groeien en te ontwikkelen en elke zegening zullen ontvangen, waartoe hun erfdeel en getrouwheid hen waardig zal maken.

HET EEUWIGE LEVEN.

Wij weten dat ons reisdoel ligt
 In 't groot Hiernamaals, waar zich scharen
 Van vrienden, die hier aan 't gezicht
 Onttrokken worden, saamvergâren.

Waarom niet vrijlijk dan gekout
 Daarover, in ons daaglijksch spreken?
 Waarom niet hier getracht vertrouwd
 Te raken met de onzichtb're streken?

Zooveel dat mooi en lieflijk is
 Daar Ginds, vermogen wij te leeren:
 Wij hebben hier 't getuigenis
 Van hen die mochten wederkeeren.

Wat waarheid is bekend gemaakt
 Door openbaring en gezichten;
 Het zienerschap is niet gestaakt
 Met de oude Patmos-heilberichten.

Niet al de wijzen dezer sfeer
 Ontsliepen in de Bijbeldagen —
 Waarom bespreken wij niet méer
 Het eeuw'ge waarvan zij gewagen?

Waarom, bij 't spreken met elkaâr,
 Zooveel bij 't nietige gebleven?
 Eén onderwerp is feitlijk maar
 Belangrijk: dat is 't Eeuw'ge Leven.

Salt-Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

*Laat een boos woord onopgemerkt;
 Het antwoord alleen maakt den twist.*

DE GROOTE AANWINST IN AMSTERDAM.

In deze uitgave van „De Ster” verschijnt een afbeelding van het gebouw, dat kort geleden in Amsterdam door de Kerk gekocht is en dat nu in gebruik is als vergaderplaats voor de Heiligen der Amsterdamsche gemeente. De Zending is het Eerste Presidentschap ten zeerste dankbaar voor haar gunstige overweging van onze benooidigheden.

Dit gebouw is op de Weteringschans 101 in één van de beste en gunstigste omgevingen der stad gelegen. Sedert de organisatie der Zending hebben de Heiligen van deze stad op vele verschillende plaatsen moeten vergaderen. De meeste van deze zijn niet geheel en al geschikt geweest voor onze doeleinden, maar door het verkrijgen van het tegenwoordige gebouw, hebben wij een ideale plaats aangenomen voor godsdienstoefeningen en voor de verlangens der hulporganisaties. Wij zien voorwaarts voor een tijdperk van succes in Amsterdam en gevoelen met zekerheid, dat vele eerlijke zielen tot het Evangelie aangetrokken zullen worden en zich bij ons zullen aansluiten in de aanbidding van den waren en levenden God.

Pres. HYDE.

ONZE GEDACHTEN.

Het is een rustige wereld om in te leven,
 indien ge het zoo wilt maken;
 Ge behoeft nimmer te lijden buiten 't hartzeer,
 dat we allen moeten smaken;
 Indien ge altijd eerlijk zijt en geeft de wereld
 het beste naar 's harten wensch,
 Gij zult nimmer de vriendschap ontberen
 van een vriendelijk medemensch.
 Dat deze dingen ons aller deel moge wezen
 in het toekomstige jaar, zijn de wenschen van
 FRANK J. MURDOCK. ARNOLD SIEVERTS.

*Uw richting is mij wèl
 Mits zij naar boven streeft
 En, schoon de mijne niet,
 Mij wat te denken geeft.*

(Genestet).

De Vergaderplaats te Amsterdam

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

NIEUWJAARS GROETEN.

Dankbaarheid tot God voor het voorrecht van dit bestaan met de zegeningen, die het rechte leven vergezellen, brengt tot elkeen een gevoel van vreugde en blijdschap. Dus in 't wenschen voor een Gelukkig Nieuw Jaar, uiten we heel eenvoudig onze gedachten; wees dankbaar tot den Heere uw God en tevredenheid van geest zal uw lot door het geheele Nieuwe Jaar zijn.

„Ik wil dat gij nederig zijt, onderworpen en gehoorzaam, gemakkelijk te bewegen, vol geduld en lankmoedigheid, matig in alle dingen, te allen tijde naarstig in het houden der geboden Gods; vragende om alle dingen die gij noodig hebt, zoowel geestelijke als tijdelijke; altijd dank brengende aan God voor alles wat gij ook van hem ontvangt. Hebt geloof, hoop en liefde en dan zult gij overvloedig zijn in goede werken.” (Alma 7:23). Hier dan is een wet van zaligheid, dat een ieder zich in de werken van gerechtigheid verbindt en dankbetuiging tot God brengt, voor al de zegeningen van Hem ontvangen. Zulk een persoon zal die vredevolle beïnvloeding genieten, die van de tegenwoordigheid van den Meester uitstraalt.

Blijdschap is de toestand van het gemoed. Het is de uitdrukking van goed-denken, goed-leven, eerlijkheid, kuischheid en deugdzaamheid. Het is het loon van den Vader tot het menschedom voor zijn pogingen om zijn leven naar de wetten des hemels te regelen. Slechts de onrechtvaardige man is knorrig, neerslachtig en pessimistisch, omdat hij het slechte verkiest. Een edel, Godgelijk karakter wordt soms vaak begeerd, maar het is niet iets dat bij toeval of gunst komt. Het is het resultaat van voortdurende volharding in steeds het goede te doen en het gevolg van den omgang met God-gelijke dingen. Wij vinden ware vreugde onder degenen, die deze groote waarheid hebben leeren kennen.

Aldus, als wij u vreugde en voorspoed in het Nieuwe Jaar wenschen, wenschen wij u een der begeerlijkste toestanden van het leven. Wij wenschen u voorspoed, niet alleen in tijdelijke dingen, maar ook in geestelijke. Moge de bestierende hand van den Heiligen Geest u in het pad der waarheid leiden en u in het geloof van het Evangelie behouden.

Nogmaals een Gelukkig en Voorspoedig Nieuwjaar aan al onze geliefde broeders en zusters.

President, CHAS. S. HYDE.

Presidente der Z. H. V., LANORA S. HYDE.

EEN VOORSPOEDIG NIEUWJAAR.

Bij den aanvang van een ander jaar, wenschen wij door middel van „De Ster” onze medewerkers, heiligen en vrienden, onze beste wenschen voor een goed, gelukkig en voorspoedig Nieuw Jaar.

Wij zijn dankbaar tot onzen hemelschen Vader voor ons deelgenootschap met u in zijn werk in het verleden jaar, en voor het succes en de zegeningen, die wij van Zijn hand ontvangen hebben, zooals gezondheid, vreugde en tegenstellingen, waardoor wij vele lessen hebben mogen leeren; ook voor het genot om werkers in Zijn wijngaard te zijn en voor het prediken van het Evangelie van onzen Zaligmaker Jezus Christus.

Het is ons verlangen alle menschen tot bekeering te roepen, want de tegenwoordige eeuw is een eeuw van verwarring, waarin velen wanhopig om bijstand vragen. Zij worden heen en weer geslingerd door de baren der zee van theologie en zij worden van hier naar daar geslingerd door de sekten en instellingen van menschen, die de verleidingen van Satan zijn, die de oogen verblindt en de harten der menschen verhardt. Dierbare vrienden, houdt vast aan de ijzeren roede, die het woord van God tot de menschen is; dezelfde van gisteren, heden en voor eeuwig. Geloof in God en in Zijn Zoon Jezus Christus. Een ware bekeering kenmerkt het begin van het nauwe en rechte pad. Met ferme greep aan de roede en standvastige voeten op het pad, gaan wij verder en zijn bevoorrecht in het hiernamaals te leven en van de vreugde van het eeuwige leven te genieten.

Dat gij allen den Geest van God als uw Leidsman in het jaar 1925 mag hebben en dat Zijn zegeningen u mogen vergezellen, is de wensch van uw broeders in de Groningsche Conferentie.

ROBERT J. CAMERON,
Conferentie-President.

HERMAN JOHNSON,
Wm. F. KING,
Br. en Zr. JOSEPH WESTON.
(Groningen.)

A. STAM.
W. Y. POND.
D. L. MURDOCH.
(Leeuwarden.)

C. O. CARSTENSEN.
C. E. THAYNE.

(Harlingen.)
ALBERT NOORDA.
ALFRED D. LINDBERG.
(Meppel.)

E. P. YOUNG.
P. S. JENSEN.
(Winschoten.)

Groeten voor 1925 van de Rotterdamsche Conferentie.

De zendelingen dezer conferentie wenschen allen leden en vrienden over de gansche aarde een gelukkig en voorspoedig Nieuw Jaar.

Het is onze hoop, dat iedereen gezondheid zal genieten en dat wij allen rijkelijk gezegend zullen worden in het jaar 1925. Ook

hopen wij, dat Gods Koninkrijk zich zal uitbreiden en dat velen de zegeningen van het Evangelie mogen genieten.

Het jaar 1924 is zeer voorspoedig geweest voor deze conferentie. Wij hebben een heerlijk werk gehad, want het is Gods werk en Zijn Kerk. Elken dag wordt het Plan Gods tot zaligheid, ons steeds duidelijker; elke week worden wij meer overtuigd van de waarachtigheid ervan, en elk jaar zien wij vruchten in ruime mate van hetzelfde.

Onze allereerste wensch is dat liefde, vrede en blijdschap over het gansche aardrijk zal heerschen, opdat een iegelijk deelachtig mag worden aan dien ongeëvenaarden geest van verdraagzaamheid, lankmoedigheid, die van God gekomen is tot de ware Heiligen der Laatste Dagen, door middel van den Heiligen Geest.

Wederom de groeten van,

MARK J. HAMPTON,
 Conferentie-President.
 ARIE VAN TUSSENBROEK.
 JOHANNES SIPKEMA.
 HENDRIK POELMAN.
 KENNETH M. CANNON.
 W. GORDON ROSE.
 Q. L. CLAYTON.
 ALBERT VENEMA.
 CLAIR. C. BROWN.
 J. ZILVERSCHOON.
 LUTHER H. CROCKETT,
 (Rotterdam.)

J. G. PINNEY,
 J. B. BORGER. (Dordrecht.)
 FREDERIK VAN WIJNEN.
 ROBERT R. AUSTIN. (Schiedam.)
 THIJS WINKEL.
 W. K. POTTS. (Delft.)
 J. D. KOOIMAN.
 A. J. SMITH.
 E. E. SWENSON.
 RAY B. TAFT. (Den Haag.)

ONZE BESTE WENSCHEN.

Het wiel van den tijd heeft weer een andere omwenteling gemaakt en het jaar 1924 is gepasseerd vanuit ons midden, en is een gedeelte van het verleden geworden. Precies zooals de bergbeklimmer, na het bereiken van de piek, zijn doel, keert hij zich om, en slaat een blik over het spoor, dat hij achtergelaten heeft. Zoo ook aan het einde van het jaar 1924 kijken wij terug op hetgeen dat voorgevallen is. Gevoelens van dankbaarheid vullen onze harten met het besef, dat wij, nederige dienstknechten van den Heere, bevoorrecht zijn geweest het licht en de waarheid en de hoop van het Evangelie in nieuwe harten te hebben mogen planten. Zekerlijk heeft de Heere zijn dienstknechten met vele schoven gezegend. Wij verheugen ons in de zegeningen, die de Amsterdamsche gemeente in den vorm van een schoone vergaderplaats gegeven zijn, waar de Heiligen geregeld hun God kunnen dienen volgens de ingeving van hun eigen geweten.

De conferentie als een geheel, is in een buitengewoon goeden toestand, waarvan wij veel aan de medewerking der Zustershulpverenigingen, het locale Priesterschap en het geloof en de gebeden der Heiligen tezamen, te danken hebben.

Wij schatten de waarde voor de gelegenheid om onze wenschen door middel van „De Ster” te geven, zeer hoog, en wenschen onze broeders, zusters en vrienden een gezegend Nieuw Jaar.

Moge de Heere u zegenen, en dat Zijn Geest over u moge uitgestort worden, en u in alle waarheid leiden in het jaar dat voor ons ligt, is de wensch en het gebed van uw broeders der Amsterdamsche conferentie.

CLARON O. SPENCER,
Conferentie-President.

ROELOF STEENBLIK.

JAMES DENOS.

WILLIAM DALEBOUT.

JOHN RUITENBEEK.

WILLIAM POSTMA.

EARL C. WADE.

(Amsterdam.)

T. EDGAR LYON.

EZRA TAYLOR.

(Haarlem.)

WALTER PERKINS.

J. SPRINGER.

(Alkmaar.)

LESTER C. WHITTAKER.

NICOLAS G. TEERLINK.

(Den Helder.)

NIEUWJAARS GROETEN.

De zendelingen der Utrechtsche conferentie verheugen zich zeer te kunnen getuigen, dat de zegeningen des Heeren op hun werkzaamheden van het afgelopen jaar gerust hebben. Ons werk is inderdaad plezierig geweest. Wij hebben natuurlijk ook moeilijkheden ondervonden, maar de Geest Gods is met ons geweest. Wij gevoelen ons dankbaar voor het succes, dat wij gehad hebben en onze gedachten worden geleid naar hetgeen de Heere heeft gezegd: „En al wat gij zult begeeren in het gebed, gelooven-de, zult gij ontvangen.”

Wij verblijden ons en zijn gelukkig in de komst van een nieuw jaar en hopen dat al onze broeders en zusters en vrienden zich eveneens zullen verheugen en dankbaar gevoelen voor de vele zegeningen, die zij ontvangen hebben van hun Hemelschen Vader. Maar het jaar is voorbijgegaan en wij willen het niet terugroepen met al zijn wederwaardigheden. Wij zouden u willen toeroepen om met ons voorwaarts te blikken, omdat wij allen streven hetzelfde doel te bereiken, namelijk zaligheid. Daarom, laat ons met heldere oogen de toekomst in het gelaat zien, en het oog sluiten voor alles dat ons zou kunnen hinderen of beletten om die zaligheid te bereiken.

Wij wenschen u succes en geluk in het nieuwe jaar en bidden dat de Heer u en ons zegene om dit groote werk voort te doen rollen.

PHILLIP C. CALL,
Conferentie-President.

H. B. TAYLOR.

ALFRED J. SMITH.

ALBERT R. HOGGAN.

(Utrecht.)

E. LANDWAARD.

M. J. AUSTIN. (Arnhem.)

C. L. WEST.

W. R. WILCKENS.

(Apeldoorn.)

M. W. SANT.

K. P. BILLINGS.

(Amersfoort.)

REDELIJKE THEOLOGIE.

REDELIJKE THEOLOGIE zal de les voor de Ouders- en Theologie-klas in het toekomstige jaar zijn. Zij bevat vele leerzame dingen, en indien goed bestudeerd, zal zij vele duistere dingen voor ons ophelderen.

De twee eerste hoofdstukken in deze aflevering beschreven, zijn de lessen voor de maand Januari.

Redelijke Theologie is door John A. Widtsoe, een van den raad der twaalven, geschreven.

I.

De Beteekenis van Theologie.

De aarde, sterren en de onmetelijkheid van ruimte; gisteren, vandaag en morgen en de eindelooze vermeerdering van kennis der verhouding van krachten, biedt een onbegrensd heelal van talloze verschijnselen aan. Slechts als een geheel en in een algemeene schets, kan de menschelijke gedachten het heelal verstaan. In zijn oneindige verscheidenheid van uitdrukking, overtreft het geheel en al het menschelijk denkbeeld.

De mensch in 't heelal. Temidden van deze ingewikkeldheid bevindt de mensch zich. Als hij vordert van kindsheid tot menschelijkheid, en wanneer zijn sluimerende bevoegdheden ontwaken, wordt hij meer ten volle gewaar van de onmetelijkheid van zijn heelal en van de nietigheid om te hopen dit tot in de kleinste bijzonderheden te verstaan.

Niettemin, de bewuste man kan geen verwarring verdragen. Vanuit de algemeene verborgenheid, moet hij ten minste in hoofdzaak de beheerschende wetten uittrekken, die de orde in den schijnbaren chaos afkondigen; en in 't bijzonder wordt hij door zijn ingeboren en onveranderlijk karakter gedreven, om, indien hij kan, zijn eigen plaats in het stelsel van bestaande dingen te weten. Een iegelijk normaal persoon verlangt en zoekt verstandhouding van zijn verhouding tot alle andere dingen, en feitelijk heeft elk mensch op de basis van zijn kennis een of andere theorie voor zich uitgewerkt, die meer of minder bevrediging verklaart aangaande de verborgenheid van de ster en aarde en van den mensch en het leven. Geen ander onderzoek is door den mensch zoo sterk en volhardend gevolgd, als die van het oprichten van een begrijpelijke en bevredigende filosofie van het aardse leven.

De godsdienst van den mensch. De filosofie of stelsel van gedachten, aangenomen om den mensch zijn plaats in de natuur te verklaren, bepaalt grootelijks de blijdschap en zeden van den mensch z'n leven. Indien filosofie arm en los is, zal het leven een verwarring zijn; indien omvangrijk en fern, heeft het leven goede vooruitzichten en indien de wetten hoog zijn, zal het leven ordelijk wezen. Degenen, die in 't geheel geen godsdienst hebben, worden de speelpoppen van de onbekende

machten. Elke handeling, die men maakt, is beïnvloed door de wijsbegeerte van zijn leven. Zij is het belangrijkste voortbrengsel van een persoonlijk leven en is de noodzakelijkste macht in het leven.

In een breedvoerigen zin kan de filosofie, volgens de wijze waarop een mensch zijn leven regelt, zijn godsdienst genoemd worden. Mogelijk of misschien niet, kan zij de idee van God, of een georganiseerd lichaam van geloovers omvatten. Indien zij het leven bestuurt, dan is zij de godsdienst van dat leven, hetzij zij tot zwakheid of sterkte leidt.

O m s c h r e v e n t h e o l o g i e. Sedert dat alle menschen in het zelfde heelal geplaatst zijn, met ongeveer dezelfde machten en onder condities die bijna gelijk zijn, is het mogelijk voor elk persoon om voor zichzelf een godsdienst als een richtsnoer voor zijn leven te vestigen, zooals hierboven bepaald is. Alle godsdiensten moeten georganiseerd worden van de voldoening van die ééne, en zoover als wij weten, de eenigste Universum, en de veronderstelling zou daarom wezen, dat de godsdiensten van alle menschen dezelfde zouden zijn, in zoover als ten minste de mensch dezelfde is. Niettemin zijn gedurende het verloop der menschenlijke geschiedenis, vele meer of minder ongelijke godsdiensten ontstaan en aangenomen. Het is waar, dat de meeste van die gelooften naaste verwantschap toonen, maar de hoogstbelangrijke verschillen zijn vaak zeer groot. Bijvoorbeeld, de twee religies der menschen vallen op natuurlijke wijze in twee groote klassen, zij, die als hoofd-idee een groote, heerschende macht — als God — aannemen; en zij, die weigeren een God in hun stelsel van gedachten in te sluiten.

Een godsdienst, die het idee van een God accepteren, is een theologie. De groote meerderheid der religies van menschen zijn theologiën, want de meerderheid der menschen geloof in een of anderen vorm van persoonlijke, goddelijke macht.

H e t E v a n g e l i e. Het woord Evangelie is ook dikwijls onder de Christenen gebruikt om den godsdienst van menschen aan te duiden. Het Evangelie is een theologie, hetwelk de leerstelling van het leven en zending van Jezus Christus, als de Zoon van God bevat. Onder Christenen zijn de woorden godsdienst, theologie en evangelie vrijelijk in dezelfde gevoelens gebruikt. Niettemin is het goed om het onderscheid in meening van deze drie woorden in gedachten te houden. De Christelijke godsdienst, de Christelijke theologie en het Evangelie, zijn gelijkwaardig in meening. In de volgende bladzijden zijn de termen vaak wisselbaar zonder de bevoegde woorden gebruikt. Het Evangelie zal inderdaad meer herhaaldelijk gebruikt worden en waar het ook gebruikt wordt, behoort het als redelijke theologie opgenomen te worden, die in dit boek behandeld wordt.

H e t d o e l v a n d i t b o e k. Dit boekdeel is toegewijd

aan de uiteenzetting van de fundamenteele hoofdbeginselen, welke om haar volledige harmonie met alle kennis, die filosofie zou zijn, waaraan alle menschen trouw mochten blijven.

II.

Hoe kennis wordt verkregen,

Kennis is de bouwstof, waarop de overdenkende gedachten van den mensch handelt. Precies zooals fysieke kracht noch ontwikkeld, noch beoefend kan worden, tenzij materiale lichamen tegenwoordig zijn, zoo kan ook geestelijke kracht noch ontwikkeld, noch beoefend worden, tenzij feiten en kennis in het bezit van den mensch zijn. Het aanwerven van kennis of ondervinding is de eerste stap tot het formuleeren van een aannemelijken godsdienst. Het is daarvoor van belang om den oorsprong der menschelijke kennis in 't kort te overwegen.

De zintuigen. Door de oogen, ooren, neus, het gevoel van smaak en het samenstelsel van het slecht begrepen zinsgevoel, wordt de mensch in kennis gesteld met het heelal. Datgeen wat gezien wordt met de oogen, gehoord met de ooren, geroken met den neus, geproefd met den mond, of gevoeld door eenig gedeelte van het lichaam, maakt een indruk en wordt op de gedachten aangeteekend, om daar later gebruikt te worden. De breedvoerige methode, waarmede kennis wordt toegevoegd tot den mensch, wordt niet begrepen. De theorieën die heerschen, betreffende het intreden van kennis in menschelijke gedachten, behoeven hier niet gediscussieerd te worden.

Het volgt dat de man, die kennis wenscht te vergaderen, al zijn zintuigen van alle nadeelen behoort te beschermen en ze scherp moet zetten, zoodat hij gedurende de weinige levensdagen zooveel mogelijk zijn best mag doen om den mensch te helpen een redelijken godsdienst voor zijn wegwijzer op te richten. Het fundament van menschelijke kennis is voortgesproten van de directe handeling der zintuigen.

Hetzesde zintuig. Zoo belangrijk als de zintuigen mogen zijn tot het bijvoegen van kennis tot den mensch, moet men toch bekennen, dat zij zonder hulp een zeer klein gedeelte van het heelal zou herkennen. Ons heelal is oneindig in haar verscheidenheid van uitdrukking — van hetgeen de mensch zeker gevoelt — en kan er daarom bijna niet verwacht worden, dat de mensch, die zooals algemeen erkend, nog ver van volmaaktheid is, zelfs met den grootsten bijstand in staat is alles van het heelal te weten.

De waarheid is, dat een onmeetbaar gedeelte van het heelal buiten de menschelijke ondervinding ligt en door elk doordenkend mensch wordt ingezien. In den laatsten tijd heeft de ontwikkeling

der wetenschap een nadruk op dit ontzaglijk gebied van het onbekende gelegd. De verborgenheid van electriciteit, in de telefoon en telegrafie; het wonder van ruimte, in draadloos telegrafie; de verbazing der elementen, spreken duidelijk van plaatsen en omstandigheden, waarvan wij nog niet een klare en zuivere opneming hebben, en de zintuigen zonder bijstand, hulpeloze zijn.

Niettegenstaande glimpen in dit onbekende gebied kunnen verkregen worden, door de hulp van de zintuigen. Door de telescoop is hetgeen dat veraf is, dichterbij gebracht; door de microscoop is het kleine vergroot, door fotografische platen wordt het onzichtbaar licht zichtbaar gemaakt; door den goed gestelden inductiekles wordt de draadlooze boodschap vanuit de ruimte genomen; door de spectroscop wordt licht in zijn elementen ontleed en zoo verder door bijna het geheele veld van menschenlijke inspanning. Waarheden, die in zoo'n indirecte wijze vergaard zijn, zijn net zoo zeker als die, welke op een directe manier bepaald worden. De wereld zou geducht veel verliezen, indien al de waarheden, die door verleende hulp en bijstand vergaderd waren, van de zintuigen verwijderd werden.

De mensch zelf, door wat wij kunnen noemen voor het streven voor een beteren naam, de zesde zintuig, kan een groote hulp tot zijn eigen directe zintuigen worden. Door de rechte soort van inspanning kan hij berichten vanuit het rechtstreeksch onbekende net zoo volledig afsnijden, als er met menschen gemaakte instrumenten gedaan kan worden. Door de geheele geschiedenis is deze macht van den mensch erkend en gewoonlijk gerespecteerd. De ondervinding of kennis, zodoende gewonnen, behoort, wanneer op juiste wijze door gedachten verkregen is, gegeven te worden. Profeten, dichters, mannen van gezichten en gelooven, hebben allen hun werk grootendeels op deze soort van kennis of inwendige gevoelens gebouwd.

O v e r g e l e v e r d e k e n n i s. Het onuitputtelijk heelal en de beperkte machten van den mensch, maken het mogelijk voor een persoon om betrekkelijk voor zichzelf een zeer kleine hoeveelheid van de waarheid te ontdekken. Vele pogingen kunnen bespaard en meer kennis kan verkregen worden, indien elk persoon zooveel leerde als hij wilde, van hetgeen alreeds geleerd is, waaraan hij de kleine, nieuwe ondervindingen, die hij kan maken, mag toevoegen.

Deze methode om kennis te verkrijgen heeft veel opgang gemaakt sedert den eersten dag. Hetgeen de eerste man leerde, vertelde hij aan anderen en zij op hun beurt brachten het over met de toevoeging van hetgeen nieuwe kennis was, die zij gewonnen hadden. Aldus komt de tegenwoordige waarde van overlevering — de mondelinge verslagen — en van boeken — de geschreven verslagen. Menschen, wier verlangen het is een veilige religie of wetenschap te bouwen, stellen hunzelve op de hoogte met zoo-

veel als zij kunnen van al hetgeen reeds bekend is, inplaats van trachtende dit bekende veld te bestrijden, zooals de oorspronkelijke ontdekkers. En tot deze overgeleverde wetenschap voegen zij toe bij hetgeen zij in den koers van hun streven, onafhankelijk mogen ontdekken. Zij, die in den tegenwoordigen tijd alleen dat accepteren, wat zijzelf ontdekken, zullen langzaam vooruit gaan. Aan hun zullen de schatten der grootste eeuw niet geopend worden.

Indien in het verloop der gebeurtenissen, God het noodzakelijk acht, tot een man te spreken, tot het voordeel van velen, zou het tegenstrijdig met redelijke denkbeelden zijn, dat iedere man, voor wien de boodschap gegeven was, de stem van God rechtstreeks zou hooren, tenzij de middelen van de overbrengende kennis krachtadig belemmerd zou worden. Zulke overgeleverde kennis is in alle deelen zoo grondig, als die verworven door directe verbinding met de natuur.

Het is waar, de kennis, die alreeds in het bezit van den mensch is, is zóó groot, dat het op generlei wijze breedvoerig tot iemand kan overhandigd worden. De inspanningen van het menschdom zijn daarvoor de uitvinding van algemeene verklaringen of wetten gericht, die de meening van een menigte van feiten in zich sluiten, terwijl zij toch gemakkelijk voor de menschelijke gedachten te begrijpen zijn. Meer en meer belangrijk zullen de collecties van zulke algemeene hoofdbeginselen worden, die de kennis van het menschdom bevatten. De Bijbel presenteert zulke groote onderliggende hoofdbeginselen van onze kennis in verband met vele belangrijke phases van het aardsehe leven, in haar verschillende boeken.

Het gebruik der rede. Of kennis door sommige of al de methodes, die aangewezen zijn, verkregen wordt, behoort zorgvuldig in het licht van rede onderzocht te worden. De eenigste kennis, die helpen zal in de oprichting van een voldoende godsdienst, is ware kennis.

Waarheid is het einde van onderzoeken. Valsche of waarschijnlijke kennis dringt vaak in op de attentie en is op tijden zoo goed gemaskerd, dat zij zeer gevaarlijk en misleidend is. De mensch behoort van het heelal te leeren, precies zooals zij is, anders kan hij niet met succes zijn plaats daarin vinden. De mensch behoort daarom zijn redeneeringsvermogen in alle dingen, die in de waarheid ingewikkeld zijn, te gebruiken en vooral als het aangaande zijn religie is.

De fundatie van redelijke theologie. Het Evangelie of de redelijke theologie, is op waarheid gevestigd, zelfs op alle waarheid, want „waarheid is kennis van dingen, zooals zij zijn en zooals zij waren, en zooals zij zullen worden”, en „waarheid heeft geen einde”. Daarom, in het bouwen eener philosophie van het leven, kan een man niet zeggen, dat sommige waarheden

overwogen en andere waarheden verworpen moeten worden. Alleen op den grondslag van alle waarheid, dat is, alle ware kennis, kan zijn godsdienst gebouwd worden. Verder zal de volmaaktheid van zijn kennis, dat is de uitgestrektheid van zijn eigen waarheidsbezittingen, de waarde van zijn godsdienst aan hem vaststellen. Daarom, „is het onmogelijk dat een mensch in onwetendheid bespaard kan blijven”, en „de heerlijkheid van God is intelligentie”.

Vergeet niet de ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE op 2, 3 en 4 Januari 1925.

Overleden.

Zuster Suzanna de Ligt-Van Wijngaarden is op den 19den December 1924 overleden. Zij werd op 23 Februari 1869 te Oostburg, Zeeland, geboren, en was in den ouderdom van 55 jaar. Zuster De Ligt werd op den 2den Februari 1924 door Ouderling Zappé te Rotterdam gedoopt en door Ouderling Herman Johnson bevestigd.

Kennisgeving.

„Het Ware Mormonisme” zal in de volgende uitgave vervolgd worden.

INHOUD.

Inwijding van de vergader- zaal te Amsterdam . . . blz. 1 De staat van kinderen die in hun kindsheid sterven . . . „ 7 Het Eeuwige Leven . . . „ 9 De groote aanwinst in Am- sterdam „ 10 Onze gedachten „ 10		Nieuwjaarsgroeten blz. 11 Een voorspoedig Nieuwjaar „ 12 Groeten voor 1925 van de Rotterdamsche Conferentie „ 12 Onze beste wenschen . . . „ 13 Nieuwjaarsgroeten „ 14 Redelijke Theologie „ 15 Overleden „ 20
--	--	---

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.